

Skatteministeriet

30. marts 2022
J.nr. 2022 - 2820

Til Folketingets Lovsekretariat

Hermed sendes svar på spørgsmål S 617 af 23. marts 2022, indleveret af Mona Juul (KF).

Jeppe Bruus

/ Rikke Kure Wendel

Spørgsmål

Hvad er ministerens holdning til, at reglerne for bestyrelseshonorarer er så stramme og komplekse, at honoraret for bestyrelsesmedlemmer skal udbetales som A-indkomst, medmindre den såkaldte "advokatregel" kan anvendes, hvorefter bestyrelsesmedlemmer kan fakturere virksomheden for sit bestyrelseshonorar, dog kun såfremt at bestyrelsesarbejde er en integreret del af konsulentforretningen, og at bestyrelseshonoraret er en naturlig følge af konsulentarbejdet og ikke den anden vej rundt?

Svar

Et bestyrelseshonorar er som hovedregel vederlag for personligt arbejde og beskattes derfor som A-indkomst hos modtageren. Det er det klare udgangspunkt, jf. kildeskattelovens § 43.

Når en indkomst udbetales som A-indkomst bidrager det til, at den foreløbige beskatning af indkomsten rammer mere rigtigt og trækker derved i retning af mindre restskat for indkomstmodtageren. Allerede ved tilblivelsen af § 43 i den oprindelige kildeskattelov, lov nr. 100 af 31. marts 1967, var det den overordnede tilgang, at indkomst så vidt muligt bør undergives foreløbig beskatning gennem indeholdelse, dvs. som A-indkomst.

I praksis har der med afsæt i konkrete og særlige forhold for visse erhverv udviklet sig snævre undtagelser fra hovedreglen. Det accepteres bl.a., at bestyrelseshonorarer i stedet anses for indkomst ved selvstændig erhvervsvirksomhed, når indtægten indgår i en erhvervsvirksomhed, der driver virksomhed med bestyrelsesarbejde, eller når indtægter fra bestyrelsesposter i øvrigt er et naturligt led i erhvervsvirksomheden. Fx anerkendes det for advokater, at bestyrelsesarbejdet kan anses for en integreret del af advokatvirksomheden, og at det skattemæssigt er selvstændig erhvervsvirksomhed med deraf følgende mulighed for at indtægtsføre honoraret i selskabet.

Efter min opfattelse er det fortsat det rigtige, at indkomst i videst muligt omfang anses som A-indkomst, når det giver mening. Det skyldes ikke mindst, at det bidrager til en mere korrekt foreløbig beskatning af indkomsten og dermed mindre restskat. Af samme grund foretrækker nogle honorarmodtagere også at modtage honorarer som A-indkomst.